SZCZYPTA SOLI

PISMO DIECEZJALNEGO SANKTUARIUM ŚWIĘTEJ KINGI W NOWYM KORCZYNIE

Modlitwa

Litania do Świętej Kingi

... Święta Kingo, dziewico anielskiej czystości, módl się za nami.

Święta Kingo, księżno ewangelicznie uboga, módl się za nami.

Święta Kingo, troskliwa Matko powierzonego Ci ludu, módl się za nami.

Święta Kingo, zatroskana o zbawienie każdego człowieka, módl się za nami.

Święta Kingo, opiekunko kapłanów, módl się za nami.

Święta Kingo, pełna szacunku dla sług Kościoła, módl się za nami.

Święta Kingo, o kult św. Stanisława Biskupa dbająca, módl się za nami.

Święta Kingo, roztropna przewodniczko do nieba, módl się za nami.

Święta Kingo, hojna fundatorko kościołów i klasztorów, módl się za nami....

Żywot Świętej Kingi

Na ten widok, ogromnie wstrząśnięci zaczęli niepocieszenie lamentować. Przeto wziąwszy martwe ciało, zapalili świece i z całą pobożnością zwrócili się do litościwej pani Kingi, ślubując, że chcą dziecko razem z ofiarą przywieźć do jej grobu, jeśli raczy ich pocieszyć.

I tak płacząc, trwali na modlitwie od zachodu słońca aż do dnia, i stwierdzili, że dziecko żyje. Fakt ten był oczywisty dla wszystkich mieszkańców rzeczonej wioski, co też wielu z nich stwierdziło pod przysięgą, mianowicie obydwoje rodzice, Bogusz zwany Daskoniusz, Braxanta, Jan i wielu innych.

Również Wrowinus, syn mieszczanina Diduina z Nowego Sącza, gdy ciężko chorował, ślubował za siebie świętej pani, że nawiedzi jej grób, jeżeli przez jej zasługi otrzyma uleczenie; i wnet ozdrawiał. Przybywszy do grobu świętej pani, ojciec i matka, złożyli zeznanie przebiegu zdarzenia i je zaprzysięgli. Również w roku Wcielenia Pańskiego 1308 i w pozostałych latach z łaski Pana

zdarzyło się to, co następuje.

Pewna kobieta, imieniem Bratomiła z Radłowa, przybywszy do grobu świętej pani, pod przysięgą zeznała, że zatyczka weszła jej do ucha i przez dwa tygodnie bardzo ciężko męczyła ją tak, że całe sąsiedztwo dowiedziało się o jej cierpieniu.

A gdy pobożnie poleciła się świętej pani, przyrzekając nawiedzenie jej grobu, wnet zatyczka wyszła z jej ucha. Ten fakt zaświadczyła też pewna kobieta, imieniem Wulka, która widziała go własnymi oczami.

(Źródło: *„Żywot i Cudy św. Kingi Księżnej Krakowskiej”* str. 276. tłumaczył Cecylian Niezgoda OFMCConv.).

Kościół Świętego Stanisława Biskupa i Męczennika. Diecezjalne Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie. Rys. Arch. Aleksandra Pabjan.

ROZWAŻANIE

« Największy z was niech będzie waszym sługą». (Mk 23, 11). Tymi słowami Jezus kończy pierwszą część mowy, skierowaną do rzeszy i uczniów - do rzeszy uczniów wszystkich czasów - by ostrzec ich przed uczonymi w Piśmie i faryzeuszami. Każda stronica Ewangelii jest napisana dla Kościoła. Nauczycielami w Piśmie i faryzeuszami jesteśmy my, wezwani do rozpoznania się w nich. Uzurpowali oni miejsce Mojżesza, który uwolnił lud z niewoli i przekazał im Dziesięć Słów życia. Zajmą również miejsce Jezusa, Syna Bożego, łagodnego i pokornego serca, o jarzmie słodkim i lekkim, by narzucić wspólnocie wiernych ciężary nie do udźwignięcia. Jezus przemienił wodę w wino, zamieniając zewnętrzne oczyszczenia Prawa na dar Ducha, który nam daje serce nowe, serce Syna, który miłuje tak, jak jest miłowany. My jednak niezauważalnie zmieniamy wino w wodę, zastępując Ewangelię Prawem, lub narzucając ją jako Prawo. Jest to i pozostaje pierwszą pokusą Kościoła, jak o tym świadczy w szczególny sposób

List do Galatów (por. także Dz 15). Jest to powrót od dającego życie Ducha do litery, która zabija (2 Kor 3, 6), wypaczając Ewangelię (por. Ga 1, 7). Łatwo jest zamienić - lub przynajmniej przyciemnić - Ewangelię Prawem. Uczynił to nawet Piotr w Antiochii, jak wyrzucał mu to Paweł (por. Ga 2, 11n), z pewnością nie w złych zamiarach czy z braku rozeznania, tylko - jak mówi Paweł - przez obłudę, oczywiście przybraną w dobroć i troskę pasterską. Piotr myślał, że w ten sposób zapewni lepszy rozwój wspólnoty, nie zauważając, że w ten sposób nie postępuje zgodnie z prawdą Ewangelii (Ga 2, 14). Ta zamiana Ewangelii w Prawo jest powrotem od Ducha do ciała, odcinającego od łaski Chrystusa (Ga 5, 4). Prawa z całą pewnością są konieczne. Człowiek nie może bez nich żyć, a tym bardziej współżyć z innymi. Są pozytywne, jeśli wywodzą się z Ducha wolności, biorą początek z miłości i prowadzą do miłowania, do pełnego wykonania Prawa (Rz 13,10).
ks. Paweł Majewski

Sprawozdanie z 107 Czuwania ku czci św. Kingi w Nowym Korczynie.

We wtorek, 3 lutego 2026 r. odbyło się po raz 107 Czuwanie w Diecezjalnym Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie. O godzinie 17.00 rozpoczęliśmy Adorację Najświętszego Sakramentu w ciszy, uczestnicy przystąpili także do sakramentu pokuty i pojednania. W modlitwie różańcowej, powierzaliśmy Najświętszej Maryi Pannie młodzież, dzieci, i ich rodziny. Prosiliśmy o Boże błogosławieństwo i wszelkie łaski dla Ojca Świętego Leona XIV, Biskupów, Kapłanów, Misjonarzy, Kleryków naszego Kieleckiego Seminarium, dla naszych rodzin i naszej Ojczyzny. W Ewangelii usłyszeliśmy słowa: „Twoja córka umarła, czemu jeszcze trudzisz Nauczyciela?". (Mk 5, 35). W czasie gdy Jezus mówi do uzdrowionej kobiety: „Córko, twoja wiara cię ocaliła" (Mk 5, 34), przychodzi wiadomość: „Twoja córka umarła". (Mk 5, 35). Bezsensownym jest więc niepokoić Nauczyciela. Dopóki jest życie, istnieje nadzieja. Jednak wobec bariery śmierci nie ma już niczego i niczego nie będzie. Jezus jednak jest nie tylko nauczycielem (Mk 4, 38). Jest również Panem wiatru i morza, zła i choroby. Teraz ukazuje się jako Pan życia, który ostateczne nasze ograniczenie zamienia w naszą pełną więź ze sobą. Jezus, słysząc, co mówiono rzekł: „Nie bój się, wierz tylko". (Mk 5, 36). Jak tu nie odczuwać lęku przed śmiercią? Jest to lęk trwający przez całe nasze życie! Wiara jest przeciwieństwem lęku i doznaje ostatecznej próby właśnie w obliczu śmierci, która jest jedynym wyzwaniem godnym wiary. Wiara, która nie wytrzymuje próby śmierci, na nic się nie przyda. Słowa te przypominają wypowiedź Chrystusa skierowaną do uczniów w łodzi (Mk 4, 40). Podczas gdy wówczas byli zbyt mocno zaangażowani w to, by opanować strach, to teraz są wystarczająco rozluźnieni, aby te słowa zrozumieć. „Ująwszy dziewczynkę za rękę". (Mk 5, 41). Jezus również zostanie „ujęty" (Mk 14,1-2) i poprowadzony na śmierć. Dlatego teraz ujmuje i wyrywa od śmierci dziewczynkę. Ona należy do Niego, który przyszedł, aby ująć jej rękę. Ten kontakt z Jezusem i dźwięk Jego głosu budzą ją do życia. Rzekł do niej «Talitha kum» (Mk 5, 41). „Powstań, przyjaciółko ma, piękna ma, pójdź!" (Pnp 2,10). Użyte tu słowo dziewczynka oznacza w języku greckim dziewczynę na wydaniu. Natomiast słowo „wstań" używane jest na oznaczenie zmartwychwstania Jezusa. Liturgię Słowa przygotowało Towarzystwo Miłośników Ziemi Korczyńskiej. Naszą modlitwę w Sanktuarium zakończyliśmy Apelem Jasnogórskim. Uczestnicy otrzymali także kolejny, 69 numer pisma wydawanego w naszym Sanktuarium – „Szczypta Soli". Serdecznie zapraszam Kapłanów i Wszystkich Pielgrzymów na kolejne Czuwanie w Diecezjalnym Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie w dniu 3 marca 2026 r. o godzinie 17.00. Święta Kingo, prosimy Cię, abyśmy naśladując Ciebie stawali się uczniami – misjonarzami, którzy będą odważnie dawać świadectwo wiary i wspierać modlitwą i darem serca pracę Polskich Misjonarzy.

ks. Paweł Majewski - Kustosz Diecezjalnego Sanktuarium Świętej Kingi w Nowym Korczynie.

PIEŚŃ

1) Tyle wieków upłynęło od tamtej chwili
kiedy przyszła na świat Święta Kinga.
w swoim życiu była wierna przykazaniu miłości
i wskazała nam drogę do nieba.

Ref: Święta Kingo, dziękujemy, że jesteś,
że nas otaczasz swoją miłością.
Święta Kingo, niech Twoja modlitwa
napełni serca radością.

2) Święta Kingo, dziś prosimy, abyś nasze rodziny
wspomagała w trudnościach i wspierała.
Niechaj Twoja wytrwałość, którą w życiu wybrałaś
będzie dla nas drogowskazem w zmaganiach.

3) Święta Kingo, przyjmij także modlitwę za młodzież,
by wzrastała w wierze i mądrości,
Niechaj w Tobie odnajduje pokój serca i miłość,
taką, która nigdy nie ustaje.

****
ks. Paweł Majewski

Kolejne czuwania: 7 kwietnia, 5 maja, 2 czerwca 2026 r.